

regnskab, saa nedlægge vi den Protest, som vi kunne nedlægge med Hensyn til de foregaaende Aar. Virkningen er den samme, men Afstemningen er mere betydningssfuld, fordi vi nedlægge Protesten i de grundlovmæssige Former. Det er vel ikke stridende mod Grundloven, men det er urimeligt paa en enkelt Finanslov at ville raade Bod paa en hel Række Aars Finanslovsfynder. Det kan ikke lade sig gøre og vil ikke kunne lade sig gøre. Det ærede Medlem mente med Hensyn til det Forslag, han har stillet om Fæstningens „Nedlæggelse“, som det kaldes, at det skulde forstaaes som en Protest mod de provisoriske Fæstninger. Det staar der intet om i Forslaget, og jeg vil sige, at hvis det skulde forstaaes saaledes, saa vilde det kunne have sin store Betænkelse at stemme for dette Forslag, som det nu er foreslaet. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, om han kunde være tilfreds med, at Folketinget vedtog den provisoriske Fæstnings Nedlæggelse, og at Landstinget derefter forfæstede denne Nedlæggelse, saa Regeringen kunde komme og sige: Nu har denne Sag foreligget Rigsdagen til Behandling, Nedrivningen er blevet vedtaget i det ene Ting og forfæstet i det andet; Nedrivningen har ikke kunnet faa Rigsdagens Tilslutning, følgelig staar den provisoriske Fæstning som lovlig. Det forekommer mig ikke, at vi fra vor Side kunne være tilfredse med at faa en Afstemning af den Art. Vi nedlægge vor Protest mod Fæstningen ved at nægte alle de Bevillinger, som staa i Forbindelse med den. Derved have vi, synes mig, det stærkeste Standpunkt, vi kunne have. Vi sige Nej til Regeringens Forslag, medens det ærede Medlems Mening vil, at der skal stilles et positivt Forslag om, hvad der skal gøres. Men bliver dette Forslag ikke gennemført, vil det være til vor Glæde.

Finansministeren (Estrup): Jeg glemte før, da jeg havde Ordet, at bemærke, at der til Vædringsforslag Nr. 173, der er stillet af et Udvalg, meget godt kunde have været tilføjet: tiltraadt af Finansministeren. Jeg vil altsaa udtrykkelig bemærke, at det er tiltraadt af Finansministeren. Dernæst vil jeg gøre det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen) en Undskyldning for, at jeg har overset, at det ærede Medlems Forslag Nr. 167 ikke er et Vædringsforslag, men et Underædringsforslag, og at han altsaa i Virkeligheden har betegnet rigtig den Forsøgelse af Kassebeholdningen, som vil fremkomme, hvis hans Underædringsforslag bliver vedtaget. Jeg omtalte før dette Forslag som et Vædringsforslag; men det er et

Underædringsforslag. Jeg tror ikke, at der i Virkeligheden er nogen Uoverensstemmelse mellem det ærede Flertals Ordfører og mig angaaende Vædringsforslag Nr. 3 om Bestindien. Det, jeg tilfod mig før at sige, var kun at udtale min Glæde over den Tilslutning, jeg har fundet hos den ærede Ordfører, altsaa hos Udvalget, for den af mig saa hyppig fremsatte Tanke, at uden en Revision, en Forandring, i Kolonialloven kunne vi ikke ud over den bestindiste Misere. Man kan Aar for Aar give sin Uvilje over Miseren tilkende paa forskellige Maader, men derfor er man ikke nærmere ved at komme bort derfra. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Uoverensstemmelse mellem det ærede Flertals Ordfører og mig om dette Vædringsforslag under Nr. 3.

S. C. Christensen: Maa jeg angaaende det bestindiste Spørgsmaal bemærke, at naar det nu synes, at den højtærede Minister og den ærede Ordfører ere fuldstændig enige om, at man ikke kan vente en Ende paa Miseren i Bestindien, før vi vedtage en Lov — ja, de synes endogaa at være enige om, at man bør arbejde paa de foreløbige Love, og at man derigennem kan komme til en Ende paa Miseren — vil jeg dog sige, at jeg tror ikke, det nyttede stort, selv om man vedtog de Love, som Regeringen forelægger os Aar for Aar og Forholdene i Bestindien. Hele Følgen deraf vil blive den, at hvad der nu sker ulovligt, vilde ske lovligt, men Pengene gaa fremdeles derover, idet vi efter de foreliggende Lovforslag skulle betale større Udgifter til Militæret derovre, medens Kolonialkassen slipper fri derfor. Jeg tror heller ikke, at vi, hvis vi vedtog disse Lovforslag, skabte stor Glæde i Bestindien, thi saa vidt jeg ved, har Kolonialraadet paa St. Thomas protesteret kraftigt mod det ny Forslag til en Koloniallov, ja, protesteret saa kraftigt, at jeg frygter for, at hvis vi vedtage en saadan Lov, ville de gøre Oprør derovre, saa jeg synes ikke, det vilde betegne nogen heldig Forandring, hvis vi gif den Vej, som den højtærede Finansminister og den ærede Ordfører ville gaa. Jeg skal ikke opholde mig længe ved Vædringsforslaget om Kassebeholdningen. Den ærede Ordfører kan ikke komme bort fra, at det Forslag, som Flertallet har stillet, indeholder en Protest lige saa vel som mit, er et rent Protestforslag og ikke kan opfattes paa nogen anden Maade. Nu siger den ærede Ordfører, at det er ganske umuligt at tage Renten af den i samtlige Aar forbrugte Kassebeholdning og stille op paa Finanslovsforslaget for et enkelt Aar. Han vil ganske